

చిక్కుడు గింజ

కొంతకాలంక్రిందట, ఒకపూర్ణో ఒక కోడిపెట్టా, కోడిపుంజు వుండేవి. ఒకరోజున కోడిపుంజు, తోటలోని మన్ను తవ్వతుండగా ఒక చిక్కుడు గింజ బయటపడింది.

“ఈ చిక్కుడు గింజను నువ్వు తిను” అంది కోడిపెట్టతో.

“అహా, అలాకాదు! దీన్ని నువ్వే తిను” అంది కోడిపెట్ట.

“అయితే సరే - ” అంటూ ఆ చిక్కుడుగింజను ఒక్క గుటకతో మింగేసింది కోడిపుంజు. కాని, పాపం, ఆ గింజ తిన్నగా కడుపు లోకిపోక గొంతుకు అడ్డంగా నిలిచి పోయింది.

“నదిదగ్గరికివెళ్లి తాగటానికి కాసినినీళ్లుయిమ్మని అడుగు” అంటూ కోడిపెట్టని బ్రతిమలాడింది.

మొన్న దాంతోకూడా దానింటికి వెళ్లాను,” అన్నాడు సూర్యం.

“ఇతే మరీ మంచిది. సూర్యాన్ని తినుకుని దానింటికి వెళ్లు. వాడక్కడ వుంటావు. లేకదాతే, ఎక్కడికి వెళ్లాడో నాకు కబురు చెయ్యి. వాణ్ణిలాగయినా, ఎక్కడున్నా ఇక్కడికి తీసుకురా,” అంది అక్కయ్య.

“రా అన్నయ్యా నాతో, మన దానీ దానింటికి వెళ్లాం,” అని అన్నయ్య చెయ్యిపట్టుకుని వీధిలోకి తీసుకెళ్ళాడు సూర్యం.

(గమతాకథ వచ్చేసరికితా.)

ఏం చెస్తుంది పాపం! కోడిపెట్టకు వెళ్ళక తప్పింది కాదు.

“ఓనదీ, మా కోడిపుంజు గొంతులో చిక్కుడు గింజ అడ్డం పడింది; కాసినినీళ్ళియ్యవూ తాగటానికి?” అని ప్రాధేయపూర్వకంగా అడిగింది.

అంటే నది సమాధానం చెప్పింది! “అలాగా? అయితే నువ్వు సరాసరి నిమ్మచెట్టుదగ్గరికి వెళ్లి ఒక ఆకు అడిగి తీసుకురా, అప్పుడు నీకు నీళ్ళిస్తాను.”

“నీళ్ళిస్తా”

వేరే గత్యంతరంలేక కోడిపెట్ట నిమ్మచెట్టుదగ్గరికి పరుగెత్తింది.

“ఓ నిమ్మచెట్టా! నాకో ఆకు యివ్వవూ! ఆ ఆకు తీసుకు వెళ్లి నదికి న్నీ, నది నాకు నీళ్ళిస్తే, ఆనీళ్లు తీసుకు వెళ్లి కోడిపుంజుకుయిస్తే, కోడిపుంజు ఆనీళ్లు తాగితే, చిక్కుడు గింజ గొంతులోంచి జారుతుంది.” అంటూ బాలిగొలిపేటట్లు అడిగింది.

కాని, నిమ్మచెట్టు ఏమందంటే: “అయితే నువ్వు రైతుకూతురుదగ్గరికి వెళ్ళి కొంచం దారం అడిగి తీసుకురా” అని అంది.

పెంటనే కోడిపెట్టకు మరో మార్గం కనుపించక నిమ్మచెట్టు చెప్పినట్లు రైతుకూతురుదగ్గరికు పరుగెత్తింది.

“ఓ రైతుకూతురా. మా కోడిపుంజు గొంతులో చిక్కుడుగింజ అడ్డంపడింది. అందుకు నీళ్ళు కావాలి. నదిని అడిగితే నిమ్మ ఆకు తెమ్మంది. నిమ్మచెట్టు నడిగితే దారం తెమ్మంది కాస్త దారం యియ్యవూ?” అంది అనునయంగా!

అయితే రైతుకూతురు కోడిపెట్టను చూసి—“నువ్వు వెళ్ళి దువ్వెన్నలు చేనేవాణ్ణి అడిగి ఒక దువ్వెన తీసుకువస్తే, నీకు దారం యిస్తా” అని అంది.

పెంటనే కోడిపెట్ట దువ్వెన్నలు చేనేవాడిదగ్గరికి పోయింది.

“అయ్యా, మా కోడిపుంజుకి గొంతులో చిక్కుడుగింజ అడ్డం పడింది. నీళ్ళకోసం నదికి వెళ్ళితే నిమ్మాకు తెమ్మంది. నిమ్మచెట్టు దారం కావాలంది. రైతుకూతురు దువ్వెన తీసుకురమ్మంది. దయవుంచి ఒక దువ్వెన యియ్యవూ?” అంటూ ప్రార్థించింది.

ఆ దువ్వెన్నలు చేనేవాడు కోడిపెట్టను చూసి—“అలాగా పాపం! అయితే నువ్వు వెళ్లి మాకు కొన్ని రొట్టెలు తెచ్చిపెట్టు. అప్పుడు నీకు దువ్వెన యిస్తాను” —అంది.

కోడిపెట్టకు ఏమీ తోచక రొట్టెలవాడి దగ్గరికి పరుగెత్తింది.

“అయ్యా, మా కోడిపుంజుకి గొంతులో చిక్కుడుగింజ అడ్డం పడింది. త్రాగటానికి నీళ్ల కోసం

నదికి వెడితే, నది నిమ్మాకు తెమ్మ
న్నది. నిమ్మచెట్టు దారం కావా
లన్నది. రైతుకూతురు దువ్వెన
తీసుకు రమ్మన్నది. దువ్వెన్నలు
చేసేవాడు రొట్టెలుకావాలన్నాడు.
దయవ్రుంచి మీరు కొన్ని రొట్టెలు
యిస్తే మా కోడిపుంజుకి నీళ్లు తీసు
కు వెళ్తాను” అని ప్రాధేయపడింది.

“పాపం అలాగా! నువ్వు ఒక
వని చెయ్యి! వెంటనే కర్రల అడి
తికిపోయి కొన్నికర్రలు తీసుకురా.
నీకు రొట్టెలు యిస్తాను” అన్నాడ
రొట్టెలవాడు.

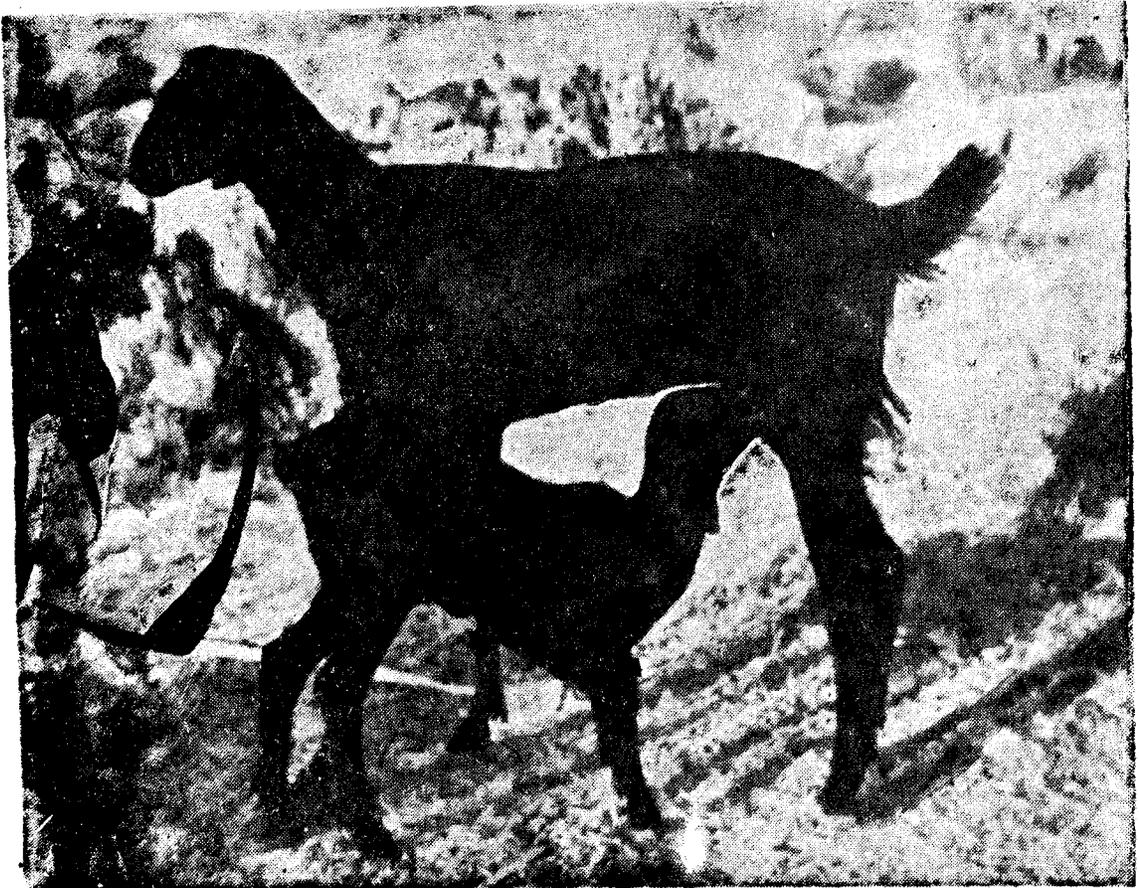
అలాగే ఆ కోడిపెట్టు కర్రల
అడితికి వరుగెత్తింది.

“స్వామీ, కాసినికర్రలు మీరు
నాకిస్తే అవి తీసికెళ్లి రొట్టెల వాడి
కిచ్చి చేసిన రొట్టెలు తీసుకుని, ఆ
రొట్టెలు దువ్వెన్నలు చేసేవాడి
కిచ్చి ఒక దువ్వెన తీసుకుంటాను.
ఆ దువ్వెన రైతుకూతురు కిచ్చి ఒక
నిమ్మ ఆకు తీసుకుంటాను. ఆ
నిమ్మాకు తీసుకెళ్లి నదికిచ్చి కాసి
నినీళ్ళు తీసుకుంటాను. ఆ నీళ్లు తీసు
కెళ్లి మా కోడిపుంజుకిస్తే, ఆ కోడి
పుంజు వాటిని త్రాగుతుంది.

‘వెంటనే దాని గొంతులో అడ్డం
పడిన చిక్కుడుగింజ కడుపులోకి
పోతుంది అంటూ మొరపెక్కుకుంది
కోడిపెట్టు

ఆ కోడి పెట్టు దీనాలాపాలు
విని పాపం ఆ అడితి ఆసామీ దయ
తలచి దానికి కొన్ని కట్టెలిచ్చి
పంపించాడు.

వెంటనే కోడిపెట్టు అవరిమితా
నందంతో గొంతులేస్తూ పోయి ఆ
కట్టెలు రొట్టెల వాడికిచ్చింది. రొట్టె
లవాడు నంతోషించి దానికి కొన్ని
రొట్టెలిచ్చాడు. ఆ రొట్టెల్ని తిరి
(56-వ పేజీ చూడండి)

తల్లి పిల్ల

ఫోటో : శ్రీహరణ జెంకన్న, కడప.

ముగ్గురు మగల కథ

రాయలు శాంతించి కథను జెప్ప మని రామలింగని కాజ్ఞాపించి తాను సింహాసనాసీనుడాయెను. రామకృష్ణుడు మరల కంఠమును నవరించుకొని "అనగనగనగనగా నొక యూరిలో నొక చక్కని చుక్క కలదు. ఆమెకు ముగ్గురు మగలు. పొలిలో సముద్రుడామెకు మొదటి భర్త. ఆమెపేరు గంగ హాలాహలమును మ్రింగి యా వేడిని బాపుకొనుటకే గంగను శివుడు తన నెత్తిపై ధరించుటచే గంగకు శివుడు రెండవ భర్త. ఈమె మూడవ భర్త శంతన మహారాజు. ఈ మహారాజున కష్టవసువులు గంగ కర్మమున జనియించిరి. వారిలో యేడుగురు పుట్టిన వెంటనే మరల గంగానదిలో కలిసిరి. ఎనిమిదవవాడు గాంగేయుడు. గంగమ్మ తల్లికి కడసారి బిడ్డ ఇతడు భీషణమైన బ్రహ్మచర్య వ్రతమును బూనుటచే సతనికి భీష్ముడని పేరు వచ్చినది. ఈతడీ వ్రతమును తన తండ్రియగు శంతనునకు సత్యవతిని పెండ్లిచేయుటకై బూసెను. శంతనునకు సత్యవతివల్ల చిత్రాంగద విచిత్రవీర్యులు బుట్టిరి. వారికి అంబికాంబాలికలను కాశీరాజు కుమార్తెలను దీనుకువచ్చి భీష్ముడు పెండ్లిచేసెను. చిత్రాంగద విచిత్రవీర్యులు సంతానవంతులు గాకుండగనే ఎరలోక గతులయిరి. సత్యవతికి పరాశ్రమనివలన గలిగిన వ్యాసునివలన అంబికాంబాలికలకు ధృతరాష్ట్ర పాండురాజు లుదయించిరి. వీరి చరిత్రమే మహాభారతము. ఈ భారత గాథకు భారతకూలు గంగమ్మవల్ల గాంగమ్మకి ముగ్గురు మగలు.

అని నేను కథా ప్రారంభమును జేసితిని" అని రామకృష్ణుడు ముగించెను. రాయలు రామకృష్ణుని సత్కరించి సభ చాలించెను ★

కోడిపుంజు - చిక్కుడుగింజు (50 వ పేజీ తరువాయి)

కుపోయి దువ్వెన్నలు చేసే వాడికిచ్చింది. వాడు దానికి ఒక దువ్వెనయిచ్చాడు. ఆ దువ్వెన పట్టుకొని రైతుకూతురు వద్దకు వెళ్లింది. ఆమె దానికి కొంచెం దారం యిచ్చింది ఆ దారాన్ని తీసుకుపోయి నిమ్మ చెట్టుకిస్తే, అది ఒక నిమ్మాకును యిచ్చింది. ఆ ఆకును సదికిస్తే, సది దానికి నీళ్లు యిచ్చింది. ఆ నీళ్ళు తీసుకొని సంతోషంతో కోడిపుంజుకు యిచ్చింది. కోడిపుంజు వెంటనే ఆ నీటిని త్రాగింది ఇంకేముంది-గొంతలో అడ్డంపడ్డ చిక్కుడుగింజు వెంటనే కడుపులోకి జారిపోయింది.

కోడిపుంజు సంతోషంతో గంతు లేస్తూ "కొక్కాకోకో" అని కూసింది. (అంగ హాస్యిక) ★

బారసాల (27-వ పేజీ తరువాయి)

తన"వాడు "బంటు దివ్యంగావున్నా యి నలభిమపాకం" (లేవేమని కేసుస్తూ, దిగివిన పంచలను కాస్త నలులు చేస్తూ అభివందించారు సుబ్బారావు స్నేహితులు. భోజనాలయేసరికి రెండు గంటలయింది అనుకున్నట్లు బారసాల భవ్యంగా జరిగిందినే సంతృప్తితో వాలుకుర్చీలో మేను వాల్యాడు సుబ్బారావు. గదిలో కూతుడు, అల్లుడు ఏవో నుగున లాడుకుంటున్నాడు. అబ్బాయి ఎవరి పోలికా? అని చర్చిస్తున్నారట. నీ పోలిక అంటాడు అల్లుడు. కాదు మీ పోలిక అంటుంది కూతుడు. చివరికి యిద్దరి పోలికలూ అబ్బాయిలో ఉన్నాయని సమాధాన పడ్చుకున్నాడు. "మీ వాన్న పెట్టుకొని చాలా ఇబ్బంది పడేవుంటాడు" అంటే అల్లుడు "చాలా అపవీతం వచ్చుతుంది" అని అంటే అప్ప చెప్పినట్లుంది" అంది కూతురు

"నిజమే మరి, కీలం తక్కువ, అక్క రెక్కర" "చెప్పిన అప్పు ఎట్లా తీసుకోవాలి? రెండు వంతులకు పైగానే అయివుంటుంది" "తీర్చుకోవలసిన అప్పు కాదేమీ?" "కీలం తక్కువగా ఉంటే ఈ కాలంలో ఇబ్బంది పడతారా?" "ఎవరో సహాయం చేసివుంటారు" "మీ వాన్న చెయ్యిచాచి కానీ అయివా ఎవర్ని అపగన." "సారితోషికం పేగుతో పార్టీ లెవరో యిచ్చారేమీ?" "మీ వాన్న లంచాలు పుచ్చుకునే వాపతయిలే, ఈ సరికి బంగారపు గోడలు పెట్టించేవారే" "నన్నోలో పని చేస్తూ లంచాలు పుచ్చుకోతం చేసేవరయినా సర్వవృత్తాన." "అక్కడికి తాలూకాఫీసులో పని చేస్తూన్న మీరు మడిగట్టుకు కూర్చున్నట్లు" "మేము లంచాలు పుచ్చుకోలేం అవదిగా వస్తూన్న అనవాయితీ" "పెట్టుకొని చాలా ఇబ్బంది పడుతున్నారని నేను మీకు ఉత్తరం వ్రాశానే. మీరు కొంత సహాయం చేస్తే యింత అప్పు అయ్యేదికాదు" అల్లుడు కాసేపు ఆలోచించి "సరకా, నీవో ఒక రహస్యం చెబుతాను. ఎవరితోనూ చెప్పబోక" అన్నాడు. "ఏమిటండీ ఆ రహస్యం?" "నీ ఉత్తరం చూసి, మీ వాన్న గాకీ ఎట్లాగయినా కొంత సహాయం చెయ్యాలనుకొన్నాను మనియార్థకు చేస్తే సహాయం మీ వాన్న అంగీకరించరు. మనియార్థకు వాపసు చేసాడని వారు తెలుసు ఏవిధంగా మీ వాన్న గారికి పెట్టు అంది జేయ్యటనూ అని కొంత తిద్దిన భర్తిన చేశాక, చివరికి వా స్నేహితు గు వేణుకే. రెండువందలు మనియార్థకు చేశాను ఆ సాయు యేదో విధంగా, మీ వాన్నకు తెలియకుండా అందిచేయ్యమని వ్రాశాను వేణుకుడా బాగా ఆలోచించాడట వేణు తండ్రి తప్ప అప్పుకోసం వాళ్ల యింటికి వెళ్ళినప్పుడు మీ వాన్న చూడకుండా పక్కలో అబ్బాయి పెట్టి పక్క ఇంటిముఠాకి విసిరాడట. మారు గారు ఆ పక్క మొంతి చాక చక్కంతో తీసి జేములో పెట్టుకున్నారో వేణు కిటికీలోంచి కనిపెకుతూ నేవున్నాడట." అల్లుడు చెప్పిన రహస్యాన్ని తెలుపుతప్ప చెప్పిపెట్టివన్న సుబ్బారావు తెల్లబోయాడు. అటుకిసాయుతో తను బారసాల చేయ్యవలసి వచ్చినందుకు విచారించాడు. బొగ్గు పాయిమిద కాఫీకి నీళ్లు పెట్టి చిరుతాకున్న నీళ్ళు తనకు ముందుగా వచ్చినట్లు అని భావించి వారిచేతాడు సుబ్బారావు. ★